1. kitap

Neşeli Öyküler Serisi

Rüya GÜNDÜZHEV

OKU & DİNLE

Akvaryum

Üçgen ÇOCUK

Resimleyen
Aslıhan OLCAY

NEŞELİ ÖYKÜLER

Akvaryum

Yazan

Rüya Gündüzhev

Üçgen ÇOCUK

ÜÇGEN ÇOCUK
Çocuk Kitapları

Yayın Yönetmeni | Bülent Cenkeri
Yayın Koordinatörü | Rıdvan Marangoz
Dil ve Yazım | Salih Cengiz
İllüstrasyon | Aslıhan Özlem Olcay
Seslendirme | Ahmet Can Düz

3. Baskı | Mart 2023, İstanbul

ISBN | 978-625-7345-19-4

BORA YAYINCILIK DAĞITIM
Sertifika No | 49691
Adres | Prof. Mustafa Nevzat Pisak Cad.
No: 11/1 Bahçelievler/İstanbul
Tel. | (0212) 451 41 00 PBX
E-posta | info@ucgenyayincilik.com

Baskı Cilt | Aykut Basım
Sertifika No | 45732
Adres | Firuzköy Mezarlıküstü Cad. No 26
Avcılar/İSTANBUL
Tel. | (0212) 428 52 74

© Yayımlanan bu kitabının tüm basım ve yayın hakları Bora Yayıncılık Dağıtım'a geçmiştir. Tanıtım amaçlı alıntılar dışında hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

Gece boyunca küçük kızın gözüne uyku girmedi. Çabucak sabah olsun istiyordu. Çünkü yarın erkenden yola çıkacaklardı. Hafta sonunu kuzeni ile geçireceği için çok mutluydu. Aslında onu daha çok heyecanlandıran başka bir şey vardı. Ufaklık ilk defa vapura binecekti.

Birkaç defa uzaktan görmüştü ama hiç binmemişti. Koca bir vapurun denizde batmadan nasıl yüzdüğüne anlam veremiyordu. Sabah annesinden önce uyanıp hazırlandı. Çantasına, en sevdiği hikâye kitaplarını koydu.

Son anda masanın üzerindeki kelime oyunu ilişti gözüne. Hemen onu da çantaya atıverdi. Çantasını sırtına takıp ayakkabılarını giydi. Kucağında ise turuncu Japon balığının bulunduğu fanus vardı.

Elbette balığını da yanında götürecekti. Belki Japon balığı da denizi görmek isterdi. Annesi uyanıp küçük kızını hazır görünce çok şaşırdı. "Önce kahvaltı yapmalıyız." dedi.

İyi ama ufaklık kahvaltı yapmak istemiyor bir an önce vapura binmek istiyordu. Annesi "Hadi bakalım masayı toplamama yardım etmelisin. Sonra da dişlerimizi fırçalamalıyız." diye sürekli bir şeyler yapmasını istedi. Bu işlerin hiçbiri umurunda değildi. Çünkü ufaklığın aklında sadece deniz ve vapur vardı.

Sonunda iskeleye geldiklerinde küçük kız daha çok heyecanlandı. Bir elinde fanusu diğer eli annesinde vapura bindi.

Sanırım, Japon balığı da çok mutluydu. Yerinde duramıyor, denize ulaşmak ister gibi fanusun içinde sürekli zıplıyordu.

Çünkü, turuncu Japon balığı ilk defa denizi görüyordu. Şimdiye kadar yaşadığı fanusu deniz sanıyordu. Zavallı balık, daha iyi görebilmek için çok yükseğe zıpladı.

Denizdeki balıklardan biri Japon balığını görünce çok şaşırmıştı.

"Vapurda yolculuk yapan turuncu bir Japon balığı var. Belki de başı büyük beladadır. Diğer balıklara haber vermeliyim." diye düşündü. Biraz sonra vapurun etrafına yüzlerce balık toplanmıştı.

İnsanlar, vapurun güvertesinden balık sürüsüne hayranlıkla bakıyorlardı. Kimi simit atıyor, kimi de fotoğraflarını çekiyordu. Ama balıklar insanlarla ilgilenmiyordu.

Hepsi birden Japon balığına "Haydi atla! Deniz çok güzel! Atla!" diye bağırıyorlardı.

Japon balığı ne yapacağını bilemedi. Denize daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştı. Kendini bildi bileli tek başına bir avuç suyun içinde yaşamıştı.

Sonunda tüm gücünü toplayıp en yükseğe zıpladı.

Önce ufaklığın yanağına minik bir öpücük kondurdu. Sonra denize atladı.

Ufaklık çok şaşkındı. Yanağındaki ıslaklığa dokundu, annesine baktı. Annesi, kızına kocaman sarıldı. "Turuncu balık, küçük fanusta hiç mutlu değildi. Şimdi arkadaşlarının ve ailesinin yanında." dedi.

Ufaklık, kuzeniyle oyun oynarken nasıl da mutlu olduğunu düşündü. Aklına evi, odası, annesinin her gece okuduğu masallar geldi. İçini sımsıcak bir duygu kapladı.

Galiba annesi haklıydı. "Turuncu balık denizde çok mutludur değil mi anne? Belki vapura her bindiğimde onu görebilirim. O da arkadaşlarıyla zıplayarak beni selamlar." dedi.

